

บทที่ 4

ข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นโยบาย มาตรการและงบประมาณของรัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

4.1 ความหมายของการท่องเที่ยวและรูปแบบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้อธิบายความหมายของ “การท่องเที่ยว” (TOURISM) ไว้ว่า การท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. การเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

รูปแบบของการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

4.1.1 การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism)

สำหรับประเทศพัฒนาแล้วจำนวนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาจากนักท่องเที่ยวภายในประเทศ รัฐบาลเกือบทุกประเทศพยายามสนับสนุนให้มีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ประเทศเสียเปรียบดุลการท่องเที่ยว ไม่ให้เงินตราของประเทศรั่วไหล ในทางเศรษฐศาสตร์เรียกการกระทำอย่างนี้ว่า การทดแทนการนำเข้า (Import Substitution)

4.1.2 การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism)

การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศนี้นับว่าเป็นการหารายได้เข้าประเทศที่สำคัญอย่างยิ่งของหลายประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา ประเทศเหล่านี้ต้องพึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักรวมถึงประเทศไทยของเราด้วย รายได้จากการท่องเที่ยวจะช่วยยกฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศและช่วยเพิ่มระดับความอยู่ดีกินดีให้กับประชาชน ช่วยให้มีการกระจายรายได้ไปยังชนกลุ่มล่างได้เป็นอย่างดี เพราะงานบริการในด้านการท่องเที่ยวต้องใช้บุคลากรเป็นจำนวนมาก

4.2 ความหมายและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติ มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการที่มีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2542)

Department of Tourism ประเทศออสเตรเลีย ได้นำแนวความคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาเป็นกลยุทธ์การท่องเที่ยวของรัฐควีนส์ โดยมีหลักสำคัญ 5 ประการซึ่งเป็นพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ

1. ความยั่งยืน
2. องค์ประกอบสำคัญทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง
3. ปัจจัยทางการศึกษาและการสื่อความหมาย
(ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ)
4. การมีส่วนร่วมหรือได้รับประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่น
5. ความพึงพอใจของผู้บริโภค (นักท่องเที่ยว)

นิยามของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นำมาใช้สำหรับ Queensland Eco-tourism Strategy คือ “การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ที่มุ่งเน้นสิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติรวมทั้งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง อันจะให้ทั้งการศึกษาเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและการเอื้อประโยชน์แก่ชุมชนปลายทางเจ้าของพื้นที่”

1. ความยั่งยืน (Sustainability)

ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากรัฐบาลแห่งชาติ และแห่งรัฐว่าเป็นกุญแจนำไปสู่หลักการจัดการกิจการของมนุษย์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเชิงนิเวศ ซึ่งดำเนินในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ แรงกระตุ้นสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรัฐควีนส์แลนด์ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพทางการท่องเที่ยวของรัฐ รวมทั้งเพิ่มปริมาณผลผลิตโดยไม่เกิดผลร้ายต่อสภาพแวดล้อม ซึ่งช่วยเกื้อกูลและหล่อเลี้ยงการท่องเที่ยวไว้ นอกจากนี้ยังต้องสร้างความเชื่อมั่นว่า รูปแบบ สถานที่ และระดับของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ใช้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่ธรรมชาติของรัฐควีนส์แลนด์

2. องค์ประกอบสำคัญทางธรรมชาติ (Significant Natural Components)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาศัยรากฐานจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นลักษณะเด่นทางชีววิทยา กายภาพ และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาตินับเป็นปัจจัยหลักในการวางแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. ปัจจัยทางการศึกษาและการสื่อความหมาย (Education and Interpretation)

การศึกษาและการสื่อความหมายด้านสภาวะแวดล้อม นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อพัฒนาความรู้ ความสำนึก และความชื่นชมต่อสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น หากขยายวงกว้างออกไปการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน่าจะนำไปสู่การปฏิบัติเชิงบวกเพื่อสิ่งแวดล้อม โดยช่วยเพิ่มพูนจิตสำนึกของการอนุรักษ์

ความรู้ที่ได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถโน้มน้าวพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวให้รักและหวงแหนในธรรมชาติ และช่วยให้กิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติคงอยู่ต่อไปอีกนาน การศึกษายังเป็นประโยชน์สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการแหล่งธรรมชาติ

การสื่อความหมาย (Interpretation) ช่วยให้นักท่องเที่ยวมองเห็นภาพรวมของสภาพแวดล้อม โดยชี้ให้เห็นถึงคุณค่าทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งประเด็นอื่นๆ เช่น การจัดการทรัพยากร

4. ชุมชนท้องถิ่น (Local Communities)

การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ไม่เพียงก่อประโยชน์แก่ชุมชนและสภาพแวดล้อม แต่ยังสามารถปรับปรุงคุณภาพด้านประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งจัดเตรียมข้อมูลความรู้ การบริการ เครื่องอำนวยความสะดวก และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถสร้างรายได้สำหรับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากร นอกเหนือไปจากผลประโยชน์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

5. ความพึงพอใจของผู้บริโภค (นักท่องเที่ยว) (User/Visitor Satisfaction)

ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่ได้สัมผัสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบนี้ ในระยะยาวข้อมูลของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรจะถูกต้อง โดยกำหนดจุดมุ่งหมายที่เจาะจงของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามความเหมาะสมที่ปรากฏอยู่ ประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวควรเท่าเทียม หรือเกินกว่า

ความคาดหวังจริงๆ ของพวกเขา การบริการและสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าควรเป็นรองการอนุรักษ์และปกป้องสิ่งที่พวกเขามาเยือน”

4.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) ของอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

4.3.1 ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

อุ้มผางห่างจากตัวจังหวัดตากประมาณ 254 กิโลเมตร มีชายแดนติดต่อกับสหภาพเมียนมาร์ อุ้มผางเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ด้วยเนื้อที่ประมาณ 1,572,281 ไร่ (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2540:5-232 – 5-260) เดิมมีชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ต่อมาได้มีคนไทยภาคเหนืออพยพเข้ามาอยู่มากขึ้นจนเป็นชุมชนใหญ่ อุ้มผางเดิมเป็นเมืองหน้าด่านชายแดนตะวันตกขึ้นอยู่กับจังหวัดอุทัยธานี และเป็นจุดตรวจหนังสือเดินทางชาวพม่าที่เข้ามาค้าขายในเขตแดนไทย โดยชาวพม่าที่เดินทางรอนแรมในป่าสมัยนั้นจะนำเอาเอกสารหนังสือเดินทางใส่ไว้ในกระบอกไม้ไผ่มีฝาปิดเพื่อป้องกันฝนและการฉีกขาดระหว่างเดินทาง เมื่อถึงจุดตรวจที่อุ้มผางก็จะเปิดกระบอกไม้ไผ่ยื่นเอกสารให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและประทับตรา เอกสารที่วันนี้เรียกเป็นภาษากะเหรี่ยงว่า “อู่มะ” ต่อมาได้เพี้ยนเป็น “อู่มผาง” ซึ่งเป็นชื่อของอำเภออุ้มผางในปัจจุบัน

ภาพที่ 4.1 : กระบอกอู่มะ

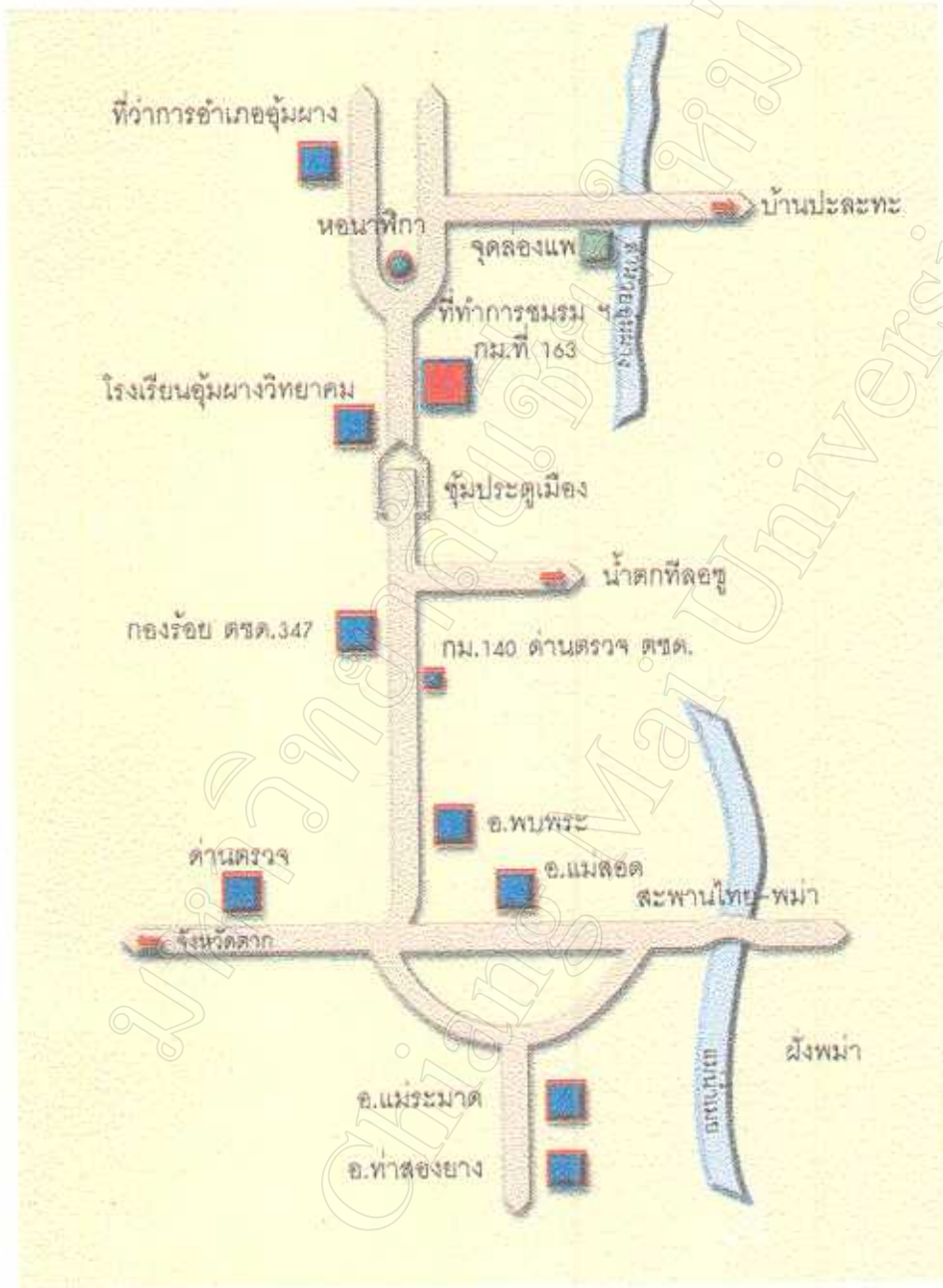

การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข 105 (ตาก-แม่สอด) ถึงอำเภอแม่สอด แยกซ้ายมือตามทางหลวงหมายเลข 1090 (แม่สอด-อุ้มผาง) เส้นทางคดเคี้ยวระดับซับซ้อน 1,219 โค้งไปตามเทือกเขาถนนธงชัย ผ่านป่าเขาที่มีทัศนียภาพสวยงาม ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4-5 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.2 : แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทางไปอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

ภาพที่ 4.3 : แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทางภายในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

- กะเหรี่ยงบ้านปะละทะ เป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่เก่าแก่ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลอง ชาวกะเหรี่ยงในหมู่บ้านยังคงแต่งตัวแบบวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีการทอผ้าใช้เองในหมู่บ้าน ชาวบ้านจะเลี้ยงช้างไว้เป็นพาหนะ และประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่
- กะเหรี่ยงทิโพจิ เป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่ยังไม่มีทางรถยนต์เข้าถึง การเดินทางต้องเดินเท้าหรือนั่งช้าง มีวัฒนธรรมดั้งเดิมที่งดงาม สร้างที่พักอาศัยแบบเรียบง่ายหลังคามุงด้วยวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบไม้และปีกไม้ หมู่บ้านอยู่ในป่าลึกท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม การดำเนินชีวิตของชาวบ้านจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเลี้ยงช้างไว้เป็นพาหนะ
- กะเหรี่ยงฤๅษีเลดองคุ เป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่นับถือพระฤๅษี ซึ่งมีประเพณีที่แตกต่างจากชาวกะเหรี่ยงอื่นๆ ไป งานที่สำคัญคือการจุดไฟบูชาอาจารย์พระฤๅษีในเดือนธันวาคมของทุกปี ในสำนักพระฤๅษีมีสิ่งสำคัญเป็นที่เคารพนับถือของชาวเลดองคุ คือ งาช้างโบราณที่มีอายุกว่า 400 ปี หนักกว่า 40 กิโลกรัม แกะสลักเป็นรูปพระพุทธรูปเจ้าหนั่งสมาธิโดยรอบ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเยี่ยมชมหมู่บ้านกะเหรี่ยงเลดองคุ กรุณาติดต่อสอบถามและขออนุญาตได้ที่กองร้อย ตำรวจตระเวนชายแดน ที่ 347 โทรศัพท (053) 561008 ไม่แนะนำให้เดินทางเอง
- บ้านโบราณ อุ่มผางเป็นชุมชนเล็กๆ มีวัฒนธรรมการดำรงชีวิตเป็นแบบฉบับของตนเอง มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ลักษณะการสร้างบ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ชั้นเดียว หลังคามุงด้วยวัสดุท้องถิ่น เช่น ใบตองตึง แบนเกล็ดไม้ และกระเบื้องดินเผา มีบันไดขึ้นด้านหน้า ซานบ้านมีม้านั่งขนานกับขอบระเบียง รั้วบ้านทำด้วยปีกไม้ดูกลมกลืนกับตัวบ้าน หากนักท่องเที่ยวประสงค์จะชมบ้านโบราณให้สังเกตป้าย “บ้านโบราณ Umphang Folk House”

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

- คอยหัวหมด อยู่ในเขตอำเภออุ่มผางลักษณะเป็นที่อกเขาหวายหลายลูกติดต่อกัน บนเขาจะไม่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้น แต่จะมีลักษณะคล้ายต้นหญ้าเตี้ยๆ ขึ้นอยู่ทั่วไปรวมทั้งมีโขดหินเป็นระยะๆ มองจากด้านล่างขึ้นไปจะเห็นเหมือนพรมสีเขียวแซมด้วยโขดหิน ต้นไม้ และดอกไม้ หากขึ้นไปบนยอดเขาจะมองเห็นบ้านอุ่มผางและทิวเขาสลักชัยช้อนโดยรอบ ทิวทัศน์สวยงามมาก เหมาะที่จะดูพระอาทิตย์ขึ้นและทะเลหมอกในยามเช้า ดูพระอาทิตย์ตกในยามเย็น การเดินทางไป คอยหัวหมดใช้เส้นทางอุ่มผาง-บ้านปะละทะ ประมาณ 10 กิโลเมตร

- ถ้ำตะโคโนะบิ อยู่ในเขตหมู่บ้านแม่กลองใหม่ ออกจากอุ้มผางใช้เส้นทางสายอุ้มผาง-แม่กลองใหม่ ถึงกิโลเมตรที่ 7 มีทางเล็กๆ เลี้ยวซ้ายเข้าไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ถึงบริเวณหน้าถ้ำ ลักษณะถ้ำมีทางเดินลงไปเป็นชั้นๆ ข้างในจะมีทางแยกหลายทาง เป็นถ้ำขนาดใหญ่ เพดานถ้ำสูง ทางเดินกว้างขวางไม่มีกลิ้นอับ อากาศโปร่ง มีหินงอกหินย้อยสวยงาม ความลึกของถ้ำประมาณ 3 กิโลเมตร

- น้ำตกทีลอเร เป็นน้ำตกที่อยู่บนโตรกผา ลักษณะเป็นเพิงผาด้ายถ้ำริมหน้าแม่กลอง โดยมีลำน้ำสายใหญ่ไหลผ่าน หน้าผาสูงชัน ตกลงสู่ลำน้ำแม่กลอง สูงประมาณ 80 เมตร ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรฝั่งตะวันออก การเดินทางต้องล่องเรือจากหมู่บ้านกะเหรี่ยงปะละทะ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 วัน จึงเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบเดินทางลักษณะผจญภัยและศึกษาธรรมชาติ

- น้ำตกเขปละ ตั้งอยู่ในเขตหมู่บ้านเขปละ ตำบลแม่ละมั่ง อำเภออุ้มผาง ห่างจากบ้านกะเหรี่ยงปะละทะประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นน้ำตกเขาหินปูนที่ไหลลดหลั่นเป็นชั้นๆ กว้างประมาณ 10 เมตร สูง 50 เมตร กระแสน้ำที่ตกจากหน้าผาจะกระทบโขดหินแตกกระจายมองดูคล้ายก้อนเมฆสีขาวปกคลุมทั่วบริเวณ สวยงามมาก

- น้ำตกทีลอจ่อ ห่างจากอำเภออุ้มผางประมาณ 3 กิโลเมตร ตามเส้นทางสายอุ้มผาง-บ้านปะละทะ ถึงทางแยกขวามืออีก 1 กิโลเมตร จะพบน้ำตกชั้นแรกสูงประมาณ 80 เมตร ชั้นที่ 2 ไหลจากหน้าผาสูงชันตกลงสู่แม่น้ำแม่กลอง สายน้ำแตกกระจายเป็นฝอยดูเหมือนสายฝน ทำให้บริเวณโดยรอบได้รับความชุ่มชื้น มีพืชประเภทมอสและตะไคร่น้ำขึ้นปกคลุมเขียวชะอุ่มตลอดทั้งปี

- น้ำตกทีลอซู คำว่าทีลอซูเป็นภาษากะเหรี่ยงแปลว่าน้ำตกดำ ตั้งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง ลักษณะเป็นน้ำตกเขาหินปูนขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บนความสูงจากระดับน้ำทะเล 900 เมตร เกิดจากลำห้วยกล้อท้อ ลำน้ำทั้งสายตกสู่หน้าผาสูงชัน มีน้ำไหลตลอดทั้งปี ความกว้างของน้ำตกประมาณ 500 เมตร ไหลหลั่นเป็นชั้นๆ สูงประมาณ 300 เมตร แวดล้อมไปด้วยป่าดงดิบที่อุดมสมบูรณ์ เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามติดอันดับ 1 ใน 6 ของโลกและสวยงามที่สุดในประเทศไทย

จากสถิติพบว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ.2534-2538 นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการล่องแพแม่น้ำแม่กลอง เพื่อเข้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผางและชมน้ำตกทีลอซูมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนนักท่องเที่ยวปีที่ผ่านมา ดังสถิติปีพ.ศ.2534-2537 มีจำนวนนักท่องเที่ยวตามลำดับดังนี้ 5,338 คน, 8,092 คน, 13,273 คน, 17,922 คน, ในปีพ.ศ.2538 มีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเล็กน้อย โดยมีจำนวน 12,000 คน จากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า

มาท่องเที่ยวในอุ้มผาง ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และเกิดการกระจายรายได้ไปสู่คนในท้องถิ่นที่ให้บริการท่องเที่ยว อาทิ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบการที่พักแรม บริการรถเช่า บริการร้านอาหาร มัคคุเทศก์ พนักงานอ้อแพ ความรู้ช่าง พนักงานขับรถสองแถว เป็นต้น การท่องเที่ยวทำให้คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น อย่างไรก็ตามปริมาณการท่องเที่ยวที่มีมากกว่าความสามารถในการรองรับของพื้นที่ ได้สร้างผลกระทบของปัญหาที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมา ดังต่อไปนี้

1. ในฤดูกาลท่องเที่ยว (ตั้งแต่เดือนตุลาคม จนถึง เดือนเมษายน) มีปริมาณนักท่องเที่ยวมากเกินกว่าความสามารถของพื้นที่จะรองรับได้ ทำให้เกิดสภาพความแออัด ไม่เป็นระเบียบในการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวในพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง
2. เกิดขยะสิ่งปฏิกูลจำนวนมากในพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง และตามลำน้ำแม่กลอง
3. เกิดความเสื่อมโทรมของสภาพธรรมชาติในพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง
4. ไม่มีการควบคุมการตัดต้นไม้ทำแพ ให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับการปลูกทดแทน
5. แพที่มาถึงจุดหมายปลายทางแล้ว เช่น ทำทราย ผาเลือด ถูกทิ้งไว้เป็นจำนวนมาก ทำให้กีดขวางลำน้ำและทำลายทัศนียภาพ
6. ช่วงที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามาก ผู้ประกอบการแพบางรายมีบุคลากรในการอ้อแพจำกัด จึงใช้ผู้ไม่ชำนาญในการอ้อแพ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวได้
7. การเดินทางมาล่องแพของนักท่องเที่ยวยังไม่มีมาตรการควบคุม
8. การสื่อความหมายและการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวยังไม่มีการทำงานอย่างเป็นระบบและทั่วถึง ทำให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากขาดความรู้ ความเข้าใจ และขาดจิตสำนึกในการท่องเที่ยว

4.3.2 นโยบาย มาตรการ และงบประมาณของรัฐ ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

1. การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการท่องเที่ยว

การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2537 คณะทำงานประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องดังนี้ นายอำเภออุ้มผาง ผู้แทนกรมป่าไม้จากส่วนกลาง หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง ผู้ประกอบการ สมาชิกชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

และอนุรักษ์อู้มผาง ผู้แทนตำรวจท่องเที่ยว และ ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ทั้งจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยจัดการประชุมเพื่อกำหนดมาตรการเตรียมรับมือปัญหาที่จะเกิดขึ้นในฤดูกาลท่องเที่ยว โดยมุ่งเป้าเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติตามแนวทางของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยหน่วยงานทุกฝ่ายร่วมมือกัน มาตรการที่คณะทำงานได้กำหนดขึ้นมีดังนี้

มาตรการที่ 1.1 การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับการรองรับของพื้นที่ จึงได้กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปพักผ่อนในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอู้มผาง จำนวนคนละไม่เกิน 300 คน ส่วนการเดินทางเข้าไปแบบไปเช้าเย็นกลับ อนุญาตให้เข้า-ออกในเส้นทางเดินธรรมชาติตามความเหมาะสม โดยเจ้าหน้าที่ป่าไม้เป็นผู้ควบคุมดูแล

มาตรการที่ 1.2 นักท่องเที่ยวได้รับอนุญาตเข้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอู้มผาง เมื่อผ่านการประทับตราขอใบอนุญาตเข้าจากที่ทำการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์อู้มผาง หรือหน่วยงานเฉพาะกิจตำรวจท่องเที่ยว หรือตำรวจท้องถิ่นที่อำเภออู้มผาง โดยนักท่องเที่ยวจะต้องมา กับบริษัทนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ที่จดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเองควรมีมัคคุเทศก์ที่ถูกต้องตามกฎหมายร่วมเดินทางไปด้วย ทั้งนี้เป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว

มาตรการที่ 1.3 เพื่อเป็นการรักษาความสะอาดในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอู้มผาง ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวจะต้องนำเศษขยะและสัมภาระออกจากพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอู้มผาง ทั้งหมด ห้ามทิ้งไว้โดยเด็ดขาด

มาตรการที่ 1.4 นักท่องเที่ยวจะต้องบริจาคเงินคนละ 10 บาท เพื่อเป็นรายได้สนับสนุนงานอนุรักษ์ธรรมชาติและตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ดูแลความสะอาด เป็นการคืนกำไรให้กับสิ่งแวดล้อม

มาตรการที่ 1.5 จัดให้มีศูนย์ประสานงานที่สถานีตำรวจภูธรอู้มผาง ที่ท่าแพ และในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอู้มผาง เพื่อรักษาความปลอดภัยและควบคุมมิให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

มาตรการที่ 1.6 ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์อู้มผางได้แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลการบริการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ อาทิ

- ฝ่ายแพจะควบคุมและจำกัดจำนวนการตัดไม้ไผ่ท่าแพของผู้ประกอบการแต่ละรายตามความเหมาะสม และจะต้องนำแพไม้ไผ่ที่ล่องแล้วออกจากพื้นที่ปลายทางเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำภายในเวลา 7 วัน นอกจากนี้ได้วางระเบียบให้ผู้ล่องแพจะต้องสวมเสื้อชูชีพ
- ฝ่ายรถโดยสาร ควบคุมราคารถโดยสารไม่ให้เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว
- ฝ่ายอาหาร ควบคุมราคาและคุณภาพของอาหาร เป็นต้น

มาตรการที่ 1.7 มีการจัดระเบียบการใช้พื้นที่ให้เป็นสัดส่วนโดยแบ่งเขต (Zoning) อย่างชัดเจน อาทิ บริเวณทางเดินที่พักรถ บริเวณประกอบอาหาร บริเวณที่จอดรถ

มาตรการที่ 1.8 การจัดทำป้ายเตือน ป้ายสื่อความหมาย และแผ่นปลิวแจกจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ข้อมูลข้อควรปฏิบัติในการเดินทางท่องเที่ยวในอุ้มผาง

2. การดำเนินการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภออุ้มผาง

นอกจากการจัดตั้งคณะทำงานกำหนดมาตรการและร่วมกันดำเนินตามมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาจากการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.)ร่วมกับกรมป่าไม้ และอำเภออุ้มผางได้จัดทำแผนส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภออุ้มผาง โดยมีชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์อุ้มผางเป็นหน่วยงานสนับสนุน รวม 7 แผน 13 โครงการ เริ่มดำเนินการในพื้นที่อำเภออุ้มผางตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน โดยใช้งบประมาณของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ประมาณ 900,000 บาท และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการเกษตรประมาณ 100,000 บาท รวมใช้งบประมาณทั้งสิ้น 1,000,000 บาท

2.1 แผนรณรงค์มวลชน

2.1.1 โครงการสัมมนาเพื่อกำหนด “ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภออุ้มผาง” จัดขึ้นเมื่อ วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2538 เพื่อเปิดโอกาสให้หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ ผู้นำชุมชน และสื่อมวลชนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งในส่วนของการแก้ไขปัญหา การวางแผนส่งเสริมและพัฒนาสร้างแนวความคิดร่วมกันที่จะผลักดันให้อุ้มผางเป็นพื้นที่ตัวอย่างสำหรับ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

2.1.2 โครงการประชุมรณรงค์ประชาชนและผู้นำชุมชนชาวอุ้มผางและจัดกิจกรรมรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อม ด้วยการปลูกไม้ท้องถิ่น จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29-31 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว และกระตุ้นให้ประชาชนชาวอุ้มผางเกิดความรัก ห่วงแหน และตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของมรดกทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของตนเอง

2.1.3 โครงการอบรมชาวเขาที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว จัดขึ้นเมื่อ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว กระตุ้นให้ชาวเขาช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่ดีของหมู่บ้าน ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวทัวร์ป่าอย่างปลอดภัยของนักท่องเที่ยว อีกทั้งให้แนวคิดในการนำผลิตภัณฑ์ชาวเขามาจำหน่ายเป็นสินค้าที่ระลึก

2.2 แผนการพัฒนาบุคลากร

2.2.1 โครงการอบรมยุวอาสาสมัครช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว จัดขึ้นเมื่อวันที่ 22-23 มีนาคม พ.ศ. 2538 เพื่อให้ความรู้ในเรื่องทรัพยากรท่องเที่ยวในท้องถิ่น การเป็นเจ้าของบ้านที่ดี การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และช่วยเหลือความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

2.2.2 โครงการอบรมพนักงานต้อนรับ ความรู้ช่าง พนักงานขับรถสองแถว และอาสาสมัครช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว จัดขึ้นเมื่อ 14 ตุลาคม – 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 (ช่วงก่อนฤดูกาลท่องเที่ยว) เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาการบริการ การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนช่วยแนะนำนักท่องเที่ยวให้ “ท่องเที่ยวอย่างรู้ค่า รู้รักษาสีสิ่งแวดล้อม”

2.2.3 โครงการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักท่องเที่ยว จัดขึ้นเมื่อวันที่ 5-11 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เกษตรกร ให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับสากล ตลอดจนเพื่อให้ช่วยชี้แนะนักท่องเที่ยว

2.3 แผนการส่งเสริมอาชีพหัตถกรรม

2.3.1 โครงการส่งเสริมสินค้าของฝากสำหรับนักท่องเที่ยว ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการเกษตรจัดอบรมกลุ่มแม่บ้านในการถนอมอาหารและแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรเป็นสินค้าของฝากจัดจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว จัดขึ้นเมื่อวันที่ 22-26 มกราคม พ.ศ. 2539 เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพ กระจายรายได้ให้ประชาชนชาวอุ้มผาง และเพื่อผลิตสินค้าของฝากของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

2.3.2 โครงการส่งเสริมสินค้าที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จัดฝึกอบรมการทำผลิตภัณฑ์จากเชือกกล้วยและจากเปลือกข้าวโพดเป็นของที่ระลึกจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว จัดขึ้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ – 15 มีนาคม พ.ศ. 2540 เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพและกระจายรายได้ให้ประชาชนชาวอุ้มผาง และเพื่อผลิตสินค้าของฝาก ของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

2.4 แผนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม

2.4.1 โครงการอนุรักษ์บ้านเก่า บ้านโบราณ จัดขึ้นเมื่อ กรกฎาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2541 เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนชาวอุ้มผางได้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของบ้านเก่า บ้านโบราณ คูแลรักษาให้เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น เพื่อคงบรรยากาศของสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอันงดงามของอุ้มผางให้คงอยู่ต่อไป

2.5 แผนการยกระดับมาตรฐานที่พักราคาประหยัด

2.5.1 โครงการพัฒนาที่พักเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอู้มผาง จัดขึ้นเมื่อ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2539 เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจด้านที่พักเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการพัฒนาปรับปรุงที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมโดยเน้น “การประหยัดพลังงานและรักษา สิ่งแวดล้อม”

2.6 แผนการส่งเสริมทางการตลาด

2.6.1 โครงการผู้นำผู้ประกอบการศึกษาดูงานในเทศกาลท่องเที่ยวนานาชาติ (International Travel Show : ITS) ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จัดขึ้นเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รู้และเข้าใจวิธีการส่งเสริมการขายอย่างเป็นระบบในการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว เป็นแนวทางในการยกระดับมาตรฐานการประกอบธุรกิจ ทั้งในด้านการส่งเสริมการตลาดและบริการในอนาคต

2.6.2 โครงการจัดนำเที่ยว “ธรรมชาติสัญจร” สู่อู้มผางกับตัวแทนบริษัทนำเที่ยว และเข้าร่วมโครงการสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการพัฒนา การท่องเที่ยวอู้มผาง” จัดขึ้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2538 เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในประเทศและผู้ประกอบการในท้องถิ่นได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนการขาย ตลอดจนให้ผู้ประกอบการได้รับความรู้ ความเข้าใจและเป็นแนวร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอู้มผาง

2.7 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2.7.1 โครงการนำสื่อมวลชนไปชมแหล่งท่องเที่ยวอู้มผางด้วยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จัดขึ้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2538 และ วันที่ 10-12 ธันวาคม พ.ศ. 2539

2.7.2 โครงการนำนักจัดรายการวิทยุไปชมแหล่งท่องเที่ยวในอู้มผาง ด้วยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จัดขึ้นเมื่อ 18-22 กุมภาพันธ์ 2540 เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อควรปฏิบัติในการเดินทางท่องเที่ยวอู้มผาง และเผยแพร่อู้มผางในฐานะแหล่งท่องเที่ยวตัวอย่างสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปยังนักท่องเที่ยวและสาธารณชนทั่วไป เพื่อให้ผู้ที่มาเยือนสามารถวางแผนการเดินทางล่วงหน้า

3. การจัดทำสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอู้มผาง

จัดทำคู่มือท่องเที่ยวในอู้มผาง จังหวัดตาก . ซึ่งจะมีเนื้อหาบอกความเป็นมาให้ความรู้ทางภูมิศาสตร์ สภาพป่าไม้ สัตว์ป่า แผนที่เส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เส้นทางล่องแม่น้ำแม่กลอง และข้อปฏิบัติในการเดินทางท่องเที่ยวในอู้มผาง เป็นต้น จัดทำเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แจกจ่ายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการนำเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการนำเที่ยวและเผยแพร่ไปยังนักท่องเที่ยว คู่มือดังกล่าวจะสร้างความรู้ ความเข้าใจ

ให้กับนักท่องเที่ยวในเรื่องสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความเพลิดเพลิน และความรู้ในระหว่างการท่องเที่ยว ตลอดจนช่วยสร้างจิตสำนึกให้กับนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.3.3 วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

SWOT ANALYSIS เป็นการวิเคราะห์ใน 4 ด้านตามตัวย่อ ดังนี้ คือ

1. จุดแข็ง (Strengths :S)
2. จุดอ่อน (Weaknesses :W)
3. โอกาส (Opportunities :O)
4. อุปสรรค (Threats :T)

1. จุดแข็ง (Strengths)

อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีจุดแข็งในด้านของการท่องเที่ยวอยู่หลายประการ คือ

- มีสถานที่ท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและมีธรรมชาติที่สวยงาม เช่น น้ำตกทีลอซู เป็นน้ำตกที่สวยงามติดอันดับหนึ่งในหกของโลก(สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเหนือ เขต4, 2543) น้ำตกทีลอจ้อ น้ำตกเซปละ น้ำตกทีลอเร คอยหัวหมด ถ้ำตะไค้ะบี

- มีวัฒนธรรมที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น บ้านโบราณ (เป็นบ้านของชนพื้นเมืองโบราณของท้องถิ่นซึ่งแต่เดิมเป็นชนกะเหรี่ยงทั้งหมด) บ้านกะเหรี่ยงทีโพจิ และบ้านกะเหรี่ยงถ้ำมึลตองกู

- มีบริษัทธุรกิจนำเที่ยวและธุรกิจสถานที่พักจำนวนมากที่จัดบริการนำเที่ยวใน อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

- รัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างดี

- อหยาศัย ไมตรีที่เป็นมิตรของคนในท้องถิ่นในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

จากจุดแข็งดังกล่าว ประกอบกับความร่วมมือร่วมใจของทางภาครัฐและเอกชนทำให้อำเภออุ้มผาง ได้รับรางวัลนานาชาติ (พาด้าโกลด์ อวอร์ด 1998) ประเภทโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดีเด่น ของสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และ เอเชีย่นต้าอวอร์ด 1999 ประเภทอนุรักษ์ดีเด่น ของสมาคมการท่องเที่ยวอาเซียน

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีจุดอ่อนทางการท่องเที่ยวในด้านต่อไปนี้

- สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคยังไม่มากเท่าที่ควร
- จากการที่การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ที่ผ่านมาพบว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างมาก มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต่างเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง จากสถิติพบว่าในบางปีมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 50 ต่อปี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเหนือเขต 4 : ยอดสะสมจากปี พ.ศ. 2534-2537) ทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งทรุดโทรมลงไป
- ปัญหาความไม่เข้าใจของประชาชนบางกลุ่มที่พยายามเสนอสินค้าและบริการที่ไม่มีคุณภาพต่อนักท่องเที่ยว การหลอกลวงนักท่องเที่ยวจนก่อให้เกิดภาพลักษณ์ในทางลบ
- ปัญหาการถ่ายเททางวัฒนธรรม เมื่อนักท่องเที่ยวและประชาชนภายนอกเดินทางเข้ามายังอำเภออุ้มผางมากขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมตามมา วิถีชีวิตของชนกะเหรี่ยงเริ่มเปลี่ยนแปลงมาคล้ายประชาชนพื้นราบมากขึ้น

3. โอกาส (Opportunities)

- ในภาวะการณ์ที่ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงหลังจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจเช่นนี้ ทำให้สินค้าและบริการจากประเทศไทยมีราคาถูกลงในสายตาของชาวต่างประเทศ ให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาเยือนประเทศไทยมากขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยก็ลดการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ กลับมาเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายที่ประหยัดกว่า

4. อุปสรรค (Threats)

อุปสรรคในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของไทยที่ผ่านมา ได้แก่

- กฎหมายในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวบางฉบับยังล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ และเนื่องจากการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหลายฝ่าย ความล่าช้าในการปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการก็นับได้ว่าเป็นอุปสรรคสำคัญ
- ของภาพลักษณ์ในด้านลบภาพลักษณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากเป็นอำเภอที่มีเขตแดนติดต่อกับสหภาพเมียนมาร์และมักเกิดปัญหาการสู้รบของประเทศเพื่อนบ้านกับชนกลุ่มน้อย